

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4304/2019
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мaziћ, адвокат из ..., против туженог ЈВП „СРБИЈАВОДЕ“ Београд, чији је пуномоћник Марјана Антонијевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 174/19 од 28.05.2019. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 174/19 од 28.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу П 337/18 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због губитка прихода на име узгајане детелине-луцерке, која је радовима у организацији и надзору туженог у току 2015. године уништена за даљи род на кп. бр. ..., ... и ... КО ... у висини од 291.452,00 динара са законском затезном каматом од 30.10.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због претрпљеног губитка на име посеченог и отуђеног дрвета, јове и врбе уз реку Јадар у количини од 30 м³, које је радовима у организацији и надзору туженог у току 2015. године посечено на кп. бр. ..., ... и ... КО ... у висини од 94.394,75 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због претрпљеног умањења и губитка дела кп. бр. ..., ... и ... КО ... плати 688.000,00 динара, са законском затезном каматом од 03.10.2018. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 155.196,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 174/19 од 28.05.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке и обавезан тужени да тужиоцу накнади штету и то: због губитка прихода на име рода детелине-луцерке на кп. бр. ..., ... и ... КО ... у висини од 291.452,00 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2018. године до исплате; због претрпљеног губитка на име посеченог и отуђеног дрвета јове и врбе уз реку Јадар у количини од 30 м³, у висини од 94.394,75 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2018. године до исплате и због претрпљеног умањења и губитка дела кп. бр. ..., ... и ... КО ... у висини од 688.000,00 динара, са законском затезном каматом од 03.10.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом ставу првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 337.950,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању пред првостепеним и другостепеним судом, у циљу санације оштећења заштитних водних објеката насталих као последица поплавног таласа у мају 2014. године-санација регулисаног дела реке Јадар, извођени су радови на регулацији реке и радови на заштити од поплава, односно проширења корита реке Јадар. За израду техничке документације и вршење надзора било је задужено тужено ЈВП „СРБИЈАВОДЕ“, радове је изводило предузеће „Југокоп“ Подриње д.о.о. Шабац, а радови су финансирани од стране Амбасаде Италије у Републици Србији. Извођење радова обављено је током 2015. године и исто је вршено преко парцела тужиоца кп.бр. ..., ... и ... КО Парцеле се налазе једна поред друге, чине једну целину и простиру се дуж реке Јадар. Тужилац је на тим парцелама у јесен 2014. године посадио детелину, луцерку. Дуж тих парцела била су посађена дрва јове и врбе, у дужини од 250 метара уз реку Јадар, у количини од 30 м³, која су посечена и дата трећем лицу. Између фактичког стања и катастарског стања у површини парцела постоји неслагање, јер је услед радова дошло до померања међне линије између кп. бр. ... и кп. бр. ..., тако што је кп.бр. ... КО ..., корито реке Јадар, која спада у воду првог реда, проширена, а кп. бр. ... умањена за 0.07.69 ха, а кп. бр. ... за 81 м², у мерама и границама како је то утврђено од стране судског вештака геометра. Из налаза и мишљења судског вештака шумарске струке, утврђено је да је сечом стабала јове и врбе у количини од 30 м³, на предметним парцелама тужиоца, проузрокована штета у висини од 94.394,75 динара. Из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке утврђено је да је укупан губитак прихода тужиоца од експлоатацију земљишта за производњу детелине луцерке у 2015, 2016. и 2017. години за кп.бр. ..., ... укупне површине 0.74.35 ха (фактичка површина од 0.65.85 ха је мања) износи 291.452,00 динара. Из налаза и мишљења судског вештака дипломираног грађевинског инежењера

утврђено је да је тржишна вредност предметних парцела које су подобне за узгајање луцерке, по 85.000,00 динара по ару, укупно за спорне парцеле 688.000,00 динара.

Првостепени суд је одбио, као неоснован захтев тужиоца за накнаду штете, са образложењем да тужени није инвеститор и наручилац радова, већ да је у име и за рачун Републике Србије вршио инвеститорска права, те да са тих разлога није одговоран за штету проузроковану приликом извођења тих радова.

Другостепени суд је након одржане расправе, преиначио првостепену пресуду и усвојио захтев тужиоца, сматрајући да је тужени пасивно легитимисан.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и усвојио захтев тужиоца.

Чланом 3. Закона о јавној својини прописано је да су у јавној својини природна богатства, добра од општег интереса и добра у општој употреби, за које је законом утврђено да су у јавној својини, ствари које користе органи и организације Републике Србије, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, установе, јавне агенције и друге организације чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе и друге ствари које су, у складу са Законом у јавној својини.

Чланом 23. ставом 1. Закона о водама прописано је да под управљањем водним објектима у јавној својини, у смислу овог закона, сматра се изградња, реконструкција, санација и одржавање (редовно и инвестиционо) водних објеката на водном земљишту, вршење права инвеститора у име Републике Србије, односно аутономне покрајине, унапређивање, чување и старање о њиховом наменском коришћењу. Ставом 2. истог члана прописано је да јавно водопривредно предузеће управља водним објектима за уређење водотока и за заштиту од поплава на водама I реда и водним објектима за одводњавање, који су у јавној својини, док је ставом 4. прописано да јавно водопривредно предузеће одговара за управљање водним објектима из става 2. и 3. овог члана, до висине средстава предвиђених годишњим програмом управљања из члана 42. став 1. овог закона. Чланом 150. ставом 1. Закона о водама, прописано је да послови од општег интереса који се финансирају у складу са овим законом, јесу: 1) послови уређења водотока и заштите од штетног дејства вода и то: (1) изградња, реконструкција, санација, одржавање и управљање регулационим и заштитним водним објектима у јавној својини и одржавање водотока, као и други послови прописани овим законом, чланом 151. да средства за финансирање по основу члана 150. овог закона обезбеђују се из: 1) буџета Републике Србије; 2) буџета аутономне покрајине; 3) накнада за воде; 4) концесионе накнаде; 5) осталих извора, док је ставом 2. прописано да средства из става 1. тачка 3) и 4) овог члана су јавни приход.

Чланом 207. Закона о облигационим односима, прописано је да наручилац и извођач радова на непокретности солидарно одговарају трећем лицу за штету која му настане у вези са извођењем тих радова.

Код утврђеног да је тужени био наручилац радова који су извођени ради санације корита реке Јадар, услед којих радова је тужиоцу уништен принос од детелине на парцелама на којима су ти радови извођени и посечена стабла дрвећа, која су дата лицу која је та дрва посеколо, то је тужени, као наручилац радова, на основу

члана 207. Закона о облигационим односима и Закона о водама, супротно наводима ревизије, у обавези да тужиоцу накнади штету насталу у вези са извођењем тих радова у висини која је утврђена на основу налаза и мишљења судских вештака, на основу члана 154, 155. и 185. Закона о облигационим односима.

С обзиром да је тужени обављао послове из своје надлежности према годишњем програму пословања, на који сагласност даје Влада Републике Србије, а који су послови од општег интереса и који су дефинисани чланом 150. Закона о водама, то је тужени у обавези да тужиоцу накнади и штету која је проузрокована извођењем радова проширењем корита реке Јадар, јер је дошло до смањења површине парцела које су власништво тужиоца. Наиме, водоток јесте корито текуће воде заједно са обалама и водом која њиме стално или повремено тече, која су у јавној својини и којима управља тужени, па код утврђеног да је услед извођења радова дошло до проширења корита реке Јадар, услед чега је дошло до смањења површине парцела која су власништво тужиоца, то следи да је пасивно легитимисан тужени, односно да је тужени у обавези да тужиоцу исплати накнаду за заузети део његових парцела, јер су повређена и угрожена субјективна права тужиоца на овом земљишту и повређено његово право на мирно уживање имовине. Како је тужени у обавези да тужиоцу плати накнаду за заузети део његових парцела, то је висина исте утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака, имајући у виду статус и положај земљишта, са којих разлога су неосновани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права и недостатку пасивне легитимације на страни туженог.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да тужени није успео у поступку по ревизији, то исти нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић